

Bandes de so Premis Goya 2007: per fi!

Házael González

Bajo las
estrellas

enguany estem molt contents, no ho podem evitar. I és que ja feia molt de temps que qui això signa tenia moltes ganes d'escriure un article com aquest, per diverses raons. Però com cada any, anem per feina i donem un bon repàs als premis de cine més importants del nostre país, que, com cada any, ens han donat un bon parell d'alegries i sorpreses. I començarem, com sempre, esmicolant totes les proposicions a la categoria de Millor Música Original, que aquesta vegada eren quatre.

En primer lloc, el gairebé debutant Fernando Velázquez (fa feina des de finals dels noranta, però sens dubte aquesta és la primera feina amb importància que ha fet), per *El Orfanato* (Juan Antonio Bayona, 2007), una pel·lícula que ha tingut molt d'èxit a les taquilles però que finalment no ha aconseguit massa premis, però, estem bastant segurs que aquest jove encara té molt camí al seu davant, així que ja veureu com tornarem a escoltar el seu nom a la gala ben aviat.

El segon era també un jove amb unes quantes partitures més que l'anterior al seu currículum, i que a la fi ha vist recompensat el seu esforç amb aquesta proposició: parlem de Mikel Salas i de la seva música per *Bajo las Estrellas* (Félix Viscarret, 2007), que tampoc no se'n va dur el premi però que segur també tindrà moltes oportunitats encara...

Sens dubte, el més veterà d'enguany era Carles Cases, qui ja fa feina des de finals dels anys vuitanta' i que ja havia estat proposat al premi fa uns quants d'anys per *El Porqué de las Cosas* (*El Perquè de Tot Plegat*, Ventura Pons, 1995), i que ara arribava amb *Oviedo Express* (Gonzalo Suárez, 2007). Però aquesta vegada tampoc ha estat la seva.

Perquè si enguany havia un premi Goya que s'havia de donar amb plena justícia era el de Roque Baños: després de les proposicions per *La Comunidad* (Álex De la Iglesia, 2000), *800 Balas* (Álex De la Iglesia, 2002), *El Maquinista* (*The Machinist*, Brad Anderson, 2004), *Frágiles* (Jaume Balagueró, 2005), i *Alatriste* (Agustín Díaz Yanes, 2006), i d'haver-ho guanyat a la categoria de Millor Cançó Original (per la cançó "Sevillana para Carlos", de la pel·lícula *Salomé*, Carlos Saura, 2002), ja era temps que li donessin, i a més per una partitura tan magnífica com la de *Las Trece Rosas* (Emilio Martínez Lázaro, 2007). Ai-

xí, doncs, moltíssimes felicitats, mestre: estem ben segurs que aquest no serà l'únic premi que rebràs, ni tampoc el més important...

Pel que fa als Globus d'Or, i a part de tota la manca de glamur d'enguany a causa de vagues i coses diverses; tenim per primera vegada un compositor espanyol! Es tracta, és clar, del ja internacional Alberto Iglesias per *Cometas en el Cielo* (*The Kite Runner*, Marc Foster, 2007), qui no ha guanyat però que encara té molt a dir. I a més, el veterà Clint Eastwood (qui sembla que li ha agafat gust a això de compondre, i que ja havia estat proposat a la mateixa categoria per la partitura de *Million Dollar Baby*, 2004) per *La Vida Sin Grace* (*Grace Is Gone*, James C. Strouse, 2007), els gairebé debutants Michael Brook, Kaki King, i Eddie Vedder (el més conegut és sens dubte el darrer, que ja havia estat fins i tot proposat al premi de Millor Cançó per un dels temes fets per *Big Fish*, Tim Burton, 2003- per *Hacia Rutas Salvajes* (*Into the Wild*, Sean Penn, 2007), el veterà Howard Shore (ja en té tres, d'aquests premis) per *Promesas del Este* (David Cronenberg, 2007), i, ves per on, qui ha guanyat ha estat Darío Marianelli, per *Expiación: Más Allá de la Pasión* (*Atonement*, Joe Wright, 2007). Ja dèiem aquí mateix fa ben poc que aquest home arribaria lluny.

Quant a les cançons, el Goya ha estat per Fernando Pinto de Amaral i Carlos do Carmo per "Fado da saudade", de *Fados* (Carlos Saura, 2007), i el Globus d'Or, per Eddie Vedder per "Guaranteed", precisament de *Hacia Rutas Salvajes* (*Into the Wild*, Sean Penn, 2007). Ara, a veure què passa als Oscars. ■